

- σφαγὰς ἀπείργουσ'· οὐ γὰρ ἔστιν ἡθεός· 945
 οὔτος δὲ πῶλος τῆδ' ἀνειμένος πόλει 947
 θανῶν πατρῶαν γαῖαν ἐκσώσειεν ἄν.
 πικρὸν δ' Ἀδράστῳ νόστον Ἀργείοισι τε
 θήσει, μέλαιναν κῆρ' ἐπ' ὄμμασιν βαλῶν, 950
 κλεινάς τε Θήβας. τοῖνδ' ἐλοῦ δυοῖν πότμοιν
 τὸν ἕτερον· ἢ γὰρ παῖδα σῶσον ἢ πόλιν.
 τὰ μὲν παρ' ἡμῶν πάντ' ἔχεις· ἡγοῦ, τέκνον,
 πρὸς οἶκον. ὅστις δ' ἐμπύρῳ χρῆται τέχνη,
 μάταιος· ἦν μὲν ἐχθρὰ σημήνας τύχη, 955
 πικρὸς καθέστηχ' οἷς ἄν οἰωνοσκοπῆ·
 ψευδῆ δ' ὑπ' οἴκτου τοῖσι χρωμένοις λέγων
 ἀδικεῖ τὰ τῶν θεῶν. Φοῖβον ἀνθρώποις μόνον
 χρῆν θεσπιωδεῖν, ὅς δέδοικεν οὐδένα.
- XO.** Κρέον, τί σιγᾶς γῆρυν ἀφθογγον σχάσας; 960
 κάμοι γὰρ οὐδὲν ἦσσον ἐκπληξίς πάρα.
- KP.** τί δ' ἄν τις εἴποι; δῆλον οἷ γ' ἐμοὶ λόγοι.
 ἐγὼ γὰρ οὔ ποτ' εἰς τόδ' εἶμι συμφορᾶς,
 ὥστε σφαγέντα παῖδα προσθεῖναι πόλει.
 πᾶσιν γὰρ ἀνθρώποισι φιλότεκνος βίος, 965
 οὐδ' ἄν τὸν αὐτοῦ παῖδά τις δοίη κτανεῖν.
 μή μ' εὐλογεῖτω τὰμά τις κτείνων τέκνα.
 αὐτὸς δ'· ἐν ὠραίῳ γὰρ ἔσταμεν βίου·
 θνήσκειν ἔτοιμος πατρίδος ἐκλυτήριον.
 ἀλλ' εἶα, τέκνον, πρὶν μαθεῖν πᾶσαν πόλιν, 970
 ἀκόλαστ' ἐάσας μάντεων θεσπίσματα,
 φεῦγ' ὡς τάχιστα τῆσδ' ἀπαλλαχθεῖς χθονός·
 λέξει γὰρ ἀρχαῖς καὶ στρατηλάταις τάδε,
 πύλας ἐφ' ἐπτὰ καὶ λοχαγέτας μολῶν·
 κἂν μὲν φθάσωμεν, ἔστι σοι σωτηρία· 975
 ἦν δ' ὑστερήσης, οἰχόμεσθα, κατθανεῖ.
- ME.** ποῖ δῆτα φεύγω; τίνα πόλιν; τίνα ξένων;
 κεῖ μὴ γὰρ εὐνῆς ἦψατ', ἀλλ' ἔχει λέχος· 946

961. ἤτιτον libri. 966. δοίη τις κτανεῖν C 968. γο. ἵσταμαι α
 βίου] Lobeckius, βίῳ libri. 969. ἔτοιμός εἶμι C 972. ἀπαλ-
 λαγείς EFC 977. πῆ C ξένον C